

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Anden og sidste Behandling af „Udkast til Beslutning angaaende de i Henhold til Fredstractaten af 30te October 1864 fra Hertugdømmet Slesvig adskilte Districters Indlemmelse i Kongeriget Danmark.“

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 245 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag:

Af Tscherning:

1) Hovedforslag. Istædetfor den foreslaaede Beslutning indsættes Følgende:

Rigsdagen samtykker herved i, i Henhold til § 3 af Grundlovsbestemmelse af 29de August 1855 om Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849, at de jydske Territorier, der ere beliggende som Enclaver i det slesvigiske Territorium, ved Fredstractaten af 30te October 1864 ere blevne afstaaede til Hertugdømmet Slesvig, mod at tilsvarende Dele af dette, indbefattende, foruden Grø, Territorier, der tjene til at frembringe Ribes Districts Sammenhæng med det øvrige Jylland, og til at corrigere Grænselinien imellem Jylland og Slesvig henimod Kolding, ere blevne incorporerede i Kongeriget Danmark.

2) Forkastes dette Forslag, da foreslaaes, at Ordene „for sit Vedkommende“ udgaae, og „indlemmes“ forandres til „ere blevne indlemmede“.

De to Endringsforslag tilligemed Udkastets Indhold, Titel og Spørgsmaalet om dets endelige Vedtagelse fattes under Forhandling under Et.

Tscherning: For at gjøre sig rigtig Rede for denne Sag og for de foreliggende Endringsforslags Betydning, maa jeg tage mig den Frihed først at bringe i de Herrers Erindring, hvad Fredsslutningen siger i den paagjældende Henseende. I Artikel IV hedder

det mod Slutningen: „Derimod samtykke Deres Majestæter Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen i, at en tilsvarende Deel af Slesvig, indbefattende foruden Den Grø Territorier, der tjene til at frembringe fornævnte District Ribes Sammenhæng med det øvrige Jylland og til at corrigere Grænselinien mellem Jylland og Slesvig henimod Kolding, bliver adskilt fra Hertugdømmet Slesvig og incorporeret i Kongeriget Danmark.“ Ved Freden blev altsaa dette District incorporeret i Kongeriget Danmark. I Artikel V hedder det imod Slutningen: „Som Følge af denne nye Grænsbestemmelse erklæres fra begge Sider for ophævede alle blandede Adkomster og Rettigheder, saavel i verdslig som i geistlig Henseende, der hidtil have fundet Sted i Enclaverne, paa Nerne og i de blandede Sogne. Følgelig skal den nye Grænselinie adskilte Territorier, i denne Henseende indtræde i det fulde Omfang af sine Rettigheder.“ Den danske Landshøjhed er saaledes indtraadt i sine fulde Rettigheder i de saakaldte fraskilte Dele af Slesvig; dette er skeet for over et Aar siden ved selve Fredsslutningen, og Kongen, Repræsentanten for den danske Statshøjhed, har altsaa været der tilstede med den fulde Statshøjhed siden den Tid. Hvori bestaaer nu den danske Konges fulde Statshøjhed? Den bestaaer i, at Kongen er tilstede med Rettigheder og Forpligtelser, som definere denne Statshøjhed, som bestemme dens Betydning i Indland og i Udland. I Indlandet maa man holde meget fast ved, at Statshøjheden, repræsenteret af Kongen, ikke kan udsøndres fra Forfatningen, at de hænge fuldkommen nøie sammen, at de ere en uadskillelig Enhed. Der er nemlig passeret Noget i denne Sag, skjøndt ikke i denne Forsamling, som har givet Regjeringen Anledning til en alvorlig Indgriben imod en enkelt Mand, og det bestod i, at han udkaastede en Slags Verbreidelse, fordi Kongen ikke selv havde tilbudt at udskille sig af Statshøjheden, men en saadan Indgriben mod denne Mand vil kun være og er kun vel begrundet, saasnart man fra alle Sider holder de to nævnte Begreber saaledes sammen, at de ikke kunne adskilles. Naar nu imidlertid Regjeringen, saa-